

Forkortelser og andre kortformer i Twitter

Der synes at være enighed om at et karakteristikon for digital diskurs er en stor mængde forkortelser. Noget af det man tidligt var optaget af i udforskningen af digital diskurs (chatforummer, nyhedsgrupper, sms), var for eksempel at det vrimlede med kendte og knap så kendte forkortelser, lige fra dem man kendte fra standardsprog til regulært kodesprog som kun de indviede forstod (Rasmussen, 2002; Rathje & Ravnholt, 2002; Thurlow, 2003; Baron, 2003; Hougaard, 2004b; Crystal, 2008; Rotne, 2009).

Der blev især peget på to motiverende faktorer bag de mange forkortelser: Den ene havde at gøre med mediet og det teknologiske, den anden med de mekanismer der er knyttet til gruppesprog. Hvad angår mediet og det teknologiske, er det for eksempel velkendt at sms'en indtil sidst i 00'erne (Frehner, 2008, s. 81) havde en øvre grænse på 160 anslag. I mange chatrum var der også en øvre grænse for hvor langt man kunne skrive, en grænse som var sat for at undgå at debattørerne skrev for langt – man ville gerne have at udvekslingen var dynamisk; i *Opasiachat.dk* var der således en øvre grænse på 140 anslag (jf. Hougaard, 2004a, s. 103). Den øvre grænse for antallet af anslag var fremmede for at skrive kortfattet, og nye og kreative forkortelser og andre reduktioner så dagens lys (Rasmussen, 2002; Hagerman, 2003; Crystal, 2008).

Den anden motiverende faktor var som sagt forbundet med gruppesprog: Det var begrænsede dele af befolkningen der færdedes i chatforummer og nyhedsgrupper, og det var også begrænsede dele af befolkningen der benyttede sig af sms. Indenfor mindre grupper kunne man have egne regler for hvordan man skrev, og disse understøttede den fælles gruppeidentitet (Audon & Poulsen, 2001; Blashki & Nichol, 2005; Alsbæk, 2005). For de indviede kunne *svjh* således nemt afkodes som 'så vidt jeg husker' og *IMHO* som 'in my humble opinion'.

De sidste 10-15 år er sms'en blevet allemandseje¹; det samme

gælder nyere platforme som for eksempel Facebook og Twitter (se fx Androustopoulos, 2013, s. 236). Dette har blandt andet gjort at noget af det meget indforståede knyttet til de tidlige fora er blevet opblødt til fordel for mere generelt gennemskuelige måder at skrive på; når man potentielt skriver til store heterogene publikummer, kan man ikke nødvendigvis bibeholde skrivemåder der kan virke ekskluderende. Samtidig er den udfordring der var knyttet til øvre grænser for anslag, fx i sms, blevet fjernet. De fleste moderne telefoner har ikke en sådan øvre grænse. Oven i købet er de nye smartphones meget hjælpsomme med at selv at foreslå det næste ord man kunne tænke sig at skrive, og forslaget kommer i korrekt og fuldstændig udfoldet version. Det er altså ikke længere nødvendigvis i sms'en man finder stor opfindsomhed i det skrevne udtryk med alternative skrivemåder som *2tal* ('total') og indforståede forkortelser som *imø* ('i mine øjne'). Af de moderne platforme er i stedet især Twitter kendt for stadig at have en øvre grænse for hvor meget der kan skrives, nemlig 140 anslag. Der spekuleres jævnligt i om denne øvre grænse skal modificeres eller måske helt fjernes, men visse analytikere og brugere advarer mod dette; man frygter at Twitter vil miste sit særpræg og sin særlige tiltrækningskraft hvis man ændrer på det sparsomme format (jf. web2)². Hvis man vil se på hvad man kan finde af forkortelser i digital diskurs, kan Twitter altså være et godt sted at kigge. Finder man her den samme form for kreativitet og indforståethed i forkortelserne som man tidligere så på andre platforme hvor man havde en øvre grænse for hvor mange anslag man kunne taste?

I denne artikel præsenteres et eksplorativt studie hvor et bestemt korpus er blevet indsamlet og analyseret. Først gives et reflekterende afsnit om forkortelser og andre kortformer, derpå følger en beskrivelse af korpuset og dets tilvejebringelse. Derefter fremlægges analyserne af forkortelsesbrug i Twitterkorpuset.

Forkortelser og andre kortformer

En forkortelse er ifølge *Den Danske Ordbog* en ”forbindelse af bogstaver (og tegn, fx punktum) der erstatter et længere ord eller udtryk

– ofte sammensat af forbogstaver eller forstavelser” (web4). Skrevne udtryk som *LOL*, *ku*, *r* (‘laughing out loud’, ‘kunne’, ‘er’) er alle kendt fra digital diskurs. De lever også alle op til de almindelige mekanismer for hvordan man i skriften forkorter længere udtryk og altså laver forkortelser, jf. citatet fra *Den Danske Ordbog*. Men digital diskurs associeres også med kortformer som ikke nødvendigvis passer til definitionen i citatet, nemlig sådanne hvor der indgår arabertal i udtrykket, fx *b4*, *2tal* (‘before’, ‘total’), og da disse også indgår i denne artikels undersøgelse, bruges udtrykket *forkortelser og andre kortformer* som fællesbetegnelse når det viser sig nødvendigt. Som det vil fremgå, bliver det dog kun påkrævet eksplicit at anvende termen *kortformer* ganske få steder. I løbende tekst vil man altså især møde termen *forkortelser*.

Forkortelser er ikke en ny opfindelse og ikke noget der er beholdt digital diskurs. På nettet og i trykte værker kan man læse om forkortelser og andre kortformer, både i almindelighed (se fx web5) og i fag- og gruppesprog (se fx web6 om forkortelser ved journal-skrivning og Heegaard & Mørch, 2012, om svømmerjargon). I litteraturen kan man møde termer som afkortninger, afsnubninger, akronymer, chatsprog, forkortelser, homofonskrift/homofoniforkortelser, ideogrammer, konsonantskrift, LEET/1337, netkronymer, popsprog, rebusskrift, sms-sprog, textisms m.m. (se fx Androutsopoulos, 2000; Bernicot m.fl., 2014; Bieswanger, 2007; Crystal, 2006, 2008; Farø, 2012; Frehner, 2008; Hougaard, 2004ab; Rathje, 2015; Ravnholt, 2009; *Rigtigt kort*, 2003; Rotne, 2009; Tagg m.fl., 2014; Torrado, 2014; White, 2015). Mange af disse termer, især dem der er knyttet til digital diskurs, er opstået i forbindelse med den eller de undersøgelser man har foretaget på det aktuelle tidspunkt; nogle af disse undersøgelser har budt på en generel karakteristik af hvad man har fundet i et givet korpus af sms-beskeder, diskussioner i chatforummer, osv., andre har været specifikt rettet mod hvordan særlige typer forkortelser og andre kortformer arter sig. Det er dermed karakteristisk at der ikke er en sammenhængende og homogen terminologi for forkortelser og andre kortformer. I stedet kan man identificere tre hovedstrømninger bag betegnelserne. Der er en hovedstrømning der tager afsæt i hvordan

processen i reduktionen finder sted, og af hvilket materiale en reduceret form dannes (fx afkortninger, konsonantskrift, rebusskrift³); en anden hovedstrømning tager afsæt i det medium man mener en given form associeres med (fx chatsprog, netkronymer, sms-sprog); en tredje tager afsæt i bestemte sociale grupper (popsprog, LEET/1337⁴). De forskellige termers rækkevidde er uklar, og i konkret sprogbrugsanalyse kan man finde flere forskellige termer der hver især dækker et givet fænomen godt, og det kan være svært at vælge hvilken man skal bruge. Er det for eksempel bedst at kalde *r* (for verbet 'er') for konsonantskrift eller rebussprog, og hvordan med *ilm* (for 'i lige måde') – skal man kalde det for sms-sprog eller bare en forkortelse?

I de undersøgelser der er foretaget i digital diskurs, har man været mest optaget af de typer reduktioner der påkalder sig mest opmærksomhed fordi de ikke nødvendigvis følger standardkonventionerne. Der er flere redegørelser for brugen af udtryk som *b4*, *2tal*, *LOL*, *WTF*, *d*, *r*, *ha* og *ku* (for 'before', 'total', 'laughing out loud', 'what the fuck', 'det'/de'/du', 'er', 'have' og 'kunne') end der er for brugen af *alm.*, *fx*, *SF* og *info* (for 'almindelig'/almindeligvis, 'for eksempel', 'Socialistisk Folkeparti' og 'information') og andre standardforkortelser. Der er formodentlig flere årsager til det. For det første var det sådan at de forkortelser og andre kortformer der ikke fulgte standardkonventionerne, netop tiltrak sig opmærksomheden og foranledigede behov for dokumentation og forklarende redegørelser. For det andet var der langt flere af de meget kreative forkortelser og kortformer end der var standardforkortelser, i tidlig digital diskurs. Hougaard, som foretog grundige undersøgelser af chatsprog i begyndelsen af 00'erne, kom blandt andet frem til at "[a]lmindeligt udbredte og anerkendte forkortelser som "f.eks.", "vha.", "bl.a.", "cm" og ordenstallene [...] stort set ikke [fandt] i chatmaterialet", jf. Hougaard, 2004b, s. 164.

Hvis man antager at den øvre grænse for anslag har indflydelse på antallet af forkortelser og måderne der forkortes på, giver det dog et mere retvisende billede at se på udbredelsen af alle slags forkortelser, og derfor er alle forkortelser inddraget i den undersøgelse der fremlægges i denne artikel.

En fuldstændig stringent kategorisering af forkortelser og andre

kortformer baseret på konsistente kriterier er ikke mulig, men ud fra et parameter som etablerethed kan man foretage en gradueret inddeling og skelne mellem 1) kodificerede forkortelser, 2) andre etablerede forkortelser, og 3) ad hoc-forkortelser; denne tredeling er inspireret af Farø, 2012:

1. Kodificerede forkortelser

De kodificerede forkortelser er sådanne som kan slås op i autoriserede lister, som for eksempel *Retskrivningsordbogen* (*ang., osv.*) og *Den Danske Ordbog* (*v., m.*), de officielle lister for landebetegnelser (*DK, USA*), for partiernes listebogstaver (*V, Ø*), og for institutioner (*DR, DSB*). En del af disse forkortelser kan opfattes som ord og navne i egen ret.

2. Andre etablerede forkortelser

Betegnelsen 'andre etablerede forkortelser' dækker blandt andet den slags forkortelser man har peget på som typiske for digital diskurs, både engelske *fyi, irl, omg* ('for your information', 'in real life', 'oh my god') og danske *ss, ilm, d, r* ('smiler sødt', 'i lige måde', 'det'/ 'de'/ 'du', 'er'), og som behjælpelige personer har udarbejdet lister for (jf. fx web7, web8). Betegnelsen dækker også forkortelser som er kendt fra andre sammenhænge; for eksempel er der en forholdsvis veletableret tradition blandt danske skribenter i 1900-tallet (fx Poul Henningsen, Palle Lauring og Cecil Bødker) for at skrive *ha, sku* ('have', 'skulle') og lignende som enstavelsesord i overensstemmelse med udtalen på trods af retskrivningens insisteren på to stavelser 'have' og 'skulle' (jf. også Karker, 1976; Rathje, 2015). Betegnelsen 'andre etablerede forkortelser' dækker desuden andre ret almindelige forkortelser som fx *ikk, pba.* ('ikke', 'på baggrund af').

Som det fremgår, associeres visse forkortelser med flere forskellige kommunikative fællesskaber på én gang. Det gælder åbenlyst for de verbale kortformer *ha, sku* og lignende, som dels er blevet udpeget som kendetegnende for digital diskurs, dels har en lang og tydelig tradition i dansk skriftsprog.

Man kan sige at en del af forkortelserne i denne gruppe kandidate-

rer til at blive optaget i gruppe 1, og at det for visses vedkommende kan bero på tilfældigheder at de ikke er med på kodificerede lister allerede, fx *opm.*, *pba.*, *t.o.* ('opmærksom', 'på baggrund af', 'til orientering'), se videre diskussion i Farø, 2012. For andres vedkommende er der andet og mere på spil end det rent ortografiske: Skulle man optage verbale kortformer som *ha*, *sku* på de autoriserede lister, ville man samtidig skulle acceptere at en morfologisk ændring har fundet sted.

3. *Ad hoc*-forkortelser

Ad hoc-forkortelser kaldes de forkortelser som opstår i situationen, og som ikke nødvendigvis optræder mere end én gang. De er nyttige og måske nødvendige i skriveprocessen. Man kan være i tidsnød – og det er nu engang hurtigere at taste få anslag end mange anslag – man kan også være ved at løbe tør for antal anslag, og man kan sætte ord og udtryk i baggrunden ved at forkorte og på den måde overlade opmærksomheden til andre udtryk. *Ad hoc*-forkortelser kan være yderst kontekstfølsomme og måske ligefrem uforståelige udenfor de sammenhænge de indgår i, men de kan også være temmelig transparente. I en debat hvor partiet Liberal Alliance indgår, er det forholdsvis nemt at gennemskue at *JBO* er en forkortelse for folketingspolitikeren Joachim B. Olsen.

På samme måde som grænsen mellem gruppe 1 og gruppe 2 til en vis grad er flydende, er grænsen mellem gruppe 2 og gruppe 3 heller ikke helt skarp. Man kunne således med en vis ret hævde at *alm.* repræsenterer en *ad hoc*-forkortelse; man bruger den netop *ad hoc* i sammenhænge hvor den er nyttig og måske nødvendig, og man kan ikke vide uden kontekst om den skal opløses til 'almindelig', 'almindelige', 'almindeligvis', 'alment' eller noget helt femte.

Den her viste tredeling repræsenterer ikke en udtømmende og teoretisk tilfredsstillende kategorisering. I stedet tjener den som en tydeliggørelse af de refleksioner der er relevante i forbindelse med artiklens undersøgelse. Denne fremgangsmåde er ikke ukendt. Androutsopoulos, 2000, White, 2015 og Rathje, 2015 gør noget lignende: Først gør de kort rede for hvad man kan læse om forkortelser og

andre kortformer i litteraturen; derpå gør de rede for hvilke typer de er interesseret i, og hvad der er karakteristisk for dem.

Karakteristika for tweets

Inden redegørelsen for hvilke slags forkortelser man finder i det indsamlede materiale, gives en karakteristik af nogle af de relevante egenskaber ved tweets (se mere i Wohn & Na, 2011 og web2).

Twitter er en tjeneste der muliggør såkaldt mikroblogging (dvs. digital offentliggørelse af ganske korte statusopdateringer fra ens liv, om ens meninger eller lignende). Andre tjenester hvor man kan mikroblogge, er fx Facebook og Tumblr. De beskeder man skriver på Twitter, hedder tweets; de er karakteristiske ved at have en øvre grænse på 140 anslag. Et typisk tweet er offentligt og kan tilgås af alle med en Twitterprofil⁵. Dog er de tweets man bliver præsenteret for i sit feed, skrevet af dem man følger.

Der er to relevante navigationsmidler, nemlig hashtagget # og brugernavne angivet med @. Hashtags er oprindeligt opfundet med henblik på at ordne de mange tweets der er i omløb, emnemæssigt; ved konferencen *Language in Media 6* i Hamburg 2015 blev det fx besluttet at tweets der havde med konferencen at gøre, kunne forsynes med hashtagget #*lim6*. På den måde kunne man som afsender signalere til potentielt interesserede hvad ens tweet var relateret til, og som interesseret kunne man søge på hashtagget og finde de relaterede tweets.

Det andet navigationsmiddel er brugernavnet. En konto/profil har et brugernavn som indledes med tegnet @. Brugernavnet knyttet til min konto er for eksempel @*EvaSkafte*. Det fylder 10 anslag. Et brugernavn kaldes af nogle et *handle* (udtalt på engelsk). Man kan poste noget på sin profil, og det vil så dukke op i ens følgers profil. Man kan også sikre sig at nogle bestemte får ens tweet, og det gør man ved at skrive deres brugernavn ind i tweetet. Derfor forekommer der tweets uden brugernavne, og tweets med et eller flere brugernavne.

I de næste afsnit vises dels adfærdsmønstre i de indsamlede tweets, dels indblik i hvilke slags forkortelser man finder i materialet. For at give et indtryk af hvor meget man kan skrive på 140 anslag, gives først

i (1) et eksempel på et tweet hvor dette er udnyttet maksimalt, og hvor der altså er præcis 140 anslag. Bemærk at brugernavne og smileyer tæller med i de 140 anslag (antallet af x 'er her og senere angiver brugernavnenes oprindelige længde).

(1) @xxxxxxxxxxxxx @xxxxxxxxxxxxx der bor noget grimt i alle - det r bare sådan at luftning af netop denne hund er blevet gratis - børn m undre sig (140 anslag)

Langt fra alle tweets er dog så lange; mange består kun af 2-3 brugernavne og en smiley. Visse indeholder også ord, men er yderst kortfattede, jf. (2):

(2) Nå men, hvor pokker har jeg lagt min overfræser? :/ (45 anslag)

Man kan altså udnytte omfanget på de 140 anslag maksimalt, eller man kan nøjes med mindre.

Data

Til grund for undersøgelsen i denne artikel bruges et korpus på knap 9500 tweets. Det er bragt til veje på følgende måde: For at kunne undersøge sprogbrugen i Twitter har jeg oprettet en profil. Hver dag sender Twitter mig en mail med overskriften *Populært i dit netværk*. I denne mail er der links til 6 postings på Twitter som fungerer som forslag til tweets jeg kan se på. De 6 forslag genereres automatisk baseret på hvad de folk jeg følger, har set på. De er altså ikke udvalgt af mig og har ikke mig som aktiv deltager, men er dog i et vist omfang tilpasset mig. Til brug for denne undersøgelse høstede jeg i første omgang 76 dages *Populært i dit netværk*-mails indenfor en 3-måneders periode og dannede et korpus af de postings som var blevet sendt til mig på denne måde (i alt 456), samt alle deres tilknyttede tweets: delkorpus 1 (K1).

Twitter sender mig også 2-3 gange om ugen en række forslag til hvem jeg kunne følge. Efter at jeg havde dannet mit første korpus, begyndte jeg at tage imod forslagene om følgeskab og meldte mig

som følger af en lang række twitterprofiler. I takt med at sammensætningen af den forsamling jeg fulgte, ændrede sig, ændrede mine daglige *Populært i dit netværk*-mails sig også på den måde at jeg nu fik tilsendt links til tweets af en lidt anderledes karakter end dem jeg først fik forevist (dette uddybes efter tabel 1). Disse ændringer gjorde at jeg igen høstede 456 postings fra *Populært i dit netværk*-mails fra denne senere periode og dannede et korpus heraf: delkorpus 2 (K2).

	indsamlet indenfor perioden	antal postings	antal tweets i alt, dvs. oprindelig posting og tilknyttede tweets
delkorpus 1 (K1)	7. november 2015 – 11. februar 2016	456	4867
delkorpus 2 (K2)	31. maj 2016 – 19. august 2016	456	4537
i alt			9404

Tabel 1. Oversigt over indsamlede data.

Den store forskel på K1 og K2 er at K1 først og fremmest består af postings udsendt af meningsdannere som for eksempel politikere, journalister og andre mere eller mindre professionelle debattører, mens K2 ikke gør. K2 består overvejende af postings der er skrevet af folk der præsenterer sig som privatpersoner, snarere end personer der har professionel interesse i at være meningsdannere; hvor hovedparten af personerne i K1 beskriver sig selv som journalister, politikere, og lign., beskriver hovedparten af personerne i K2 sig selv med personlige træk af typen 'bor på Amager', 'litterat', 'elsker leverpostej', 'far til fire', 'skofetichist', og lign. Emnemæssigt adskiller de to delkorporer sig ved at man i K1 primært diskuterer politik og andre aktuelle samfundsemner, mens man i K2 især skriver om oplevelser i hverdagen, om job, børn, fester o.l.

Begge delkorporer er dannet af tweets som blev skrevet mens man stadig inkluderede brugernavnene i antallet af anslag (se note 2).

Som i Wohn & Na, 2011, er analyseenheden hele tweets⁶. De optællinger der fremgår af tabel 1, angår altså hele tweets, dvs. de send-

te beskeder i deres fuldstændighed uden særlig hensyntagen til antal ord og anslag, og de er foretaget manuelt. Samtlige tweets i korpusset er blevet læst og gennemgået.

Ifølge loven om ophavsret må man ikke publicere noget andre har skrevet, uden deres tilladelse. Derfor er skribenterne til samtlige citater i denne artikel blevet bedt om at give en sådan tilladelse, og det har de gjort.

Excerperede forkortelser og andre kortformer

Jeg har excerperet samtlige forkortelser og andre kortformer i K1 og K2, uanset om disse er kodificerede eller ej, og uanset om den reducerede form opfattes som et ord/navn i sig selv.

Jeg har således excerperet velkendte forkortelser som *dvs.*, *fx*, *alm.*, *pga.*, *mht.*, *kr.* Men jeg har også excerperet navne som *EU*, *SF*, *USA* og andre forkortelser som udtales som de bogstaver de skrives med: *ok*, *bh*, *pt.*; derudover har jeg excerperet afkortninger der kan udtales og også ofte bliver udtalt som de staves: *info*, *biblio*, *max*.

Hvad angår navne og andre forkortelser der udtales som de skrives, ville man muligvis kunne argumentere for at disse ikke skulle inddrages i undersøgelsen, fordi de simpelthen har antaget ordstatus og ikke nødvendigvis opfattes som forkortelser, men det viser sig ved nærmere overvejelse at grænsen for hvad der opfattes som ord, er flydende. Ville alle for eksempel have samme opfattelse af partinavnene/-forkortelserne *SF* ('Socialistisk Folkeparti') og *DF* ('Dansk Folkeparti')? Hvordan ville man skulle afgøre om *SF* og *DF* blev opfattet som navne eller forkortelser?

Et andet eksempel der kan bruges til at illustrere det vanskelige ved at afgøre hvornår noget er et selvstændigt ord, finder man i parret *max* og *min*. Her kunne man forestille sig at *max* (især med denne skrivemåde) for mange er et ord i sin egen ret, hvorimod *min* opfattes som en forkortelse af *minimum/minimalt*. At sortere *max* fra i excerperingen, men bibeholde *min*, ville ikke være rimeligt; det ville bero på subjektive domme af hvad man (fx jeg) kunne mene var et ord i egen ret, og at bede større grupper om at foretage sådanne domme ville ikke nødvendigvis løse problemet.

Et lignende problem er knyttet til de forkortelser der er fuldstændigt tydelige og indlysende indenfor bestemte grupper, men ikke udenfor disse grupper; *KUA* og *IVA* ('Københavns Universitet på Amager', 'Det Informationsvidenskabelige Akademi') er eksempler på dette. Internt i gruppen (som kan være ret stor!) vil sådanne forkortelser typisk opfattes som ord/navne, mens de udenfor gruppen ikke nødvendigvis er gennemskuelige hvis man ikke kender de bagvedliggende ord.

Af disse grunde er alle forkortelser exciperet, hvis de overhovedet består af noget der kan opløses til ord. På den måde bliver det ikke nødvendigt at skulle tage stilling til hvilke forkortelser der opfattes som forkortelser, og hvilke der opfattes som selvstændige ord.

Hvilke slags forkortelser finder man i materialet?

I betragtning af at denne artikel handler om forholdet mellem en øvre grænse for antal anslag og brugen af forkortelser og andre kortformer, er materialet først blevet gennemgået med henblik på om man kan identificere særlige mønstre når det kommer til forkortelsesadfærd. Uden at man direkte ville kunne påpege en kausalitet, kunne man forestille sig en korrelation mellem den øvre grænse for anslag og en vis forkærlighed for forkortelser og andre kortformer i tweets.

En undersøgelse af korpuset viser imidlertid at der ikke nødvendigvis er en klar korrelation i den henseende. I stedet fordeler tweetene sig i fire forskellige grupper mht. forkortelsesadfærd: I nogle tweets er alt skrevet helt ud uanset om man nærmer sig den øvre grænse eller ej (jf. (3)), i nogle tweets er alting skrevet helt ud bortset fra kodificerede forkortelser (*DR*, *EU*, *osv.*, *vs.*) (jf. (4)), i nogle tweets hvor indholdet nærmer sig den øvre grænse på 140 anslag, er der forkortelser (jf. (1) her gentaget som (5)), og i en fjerde gruppe er der forkortelser, også selvom der er langt til den øvre grænse (jf. (6)):

- (3) I dag er en skøn dag. Jeg har fået en mail, hvor der står: „Du er min yndlingslivline i forhold til store og små spørgsmål“ [#TakAvlerHjælp](#) (138 anslag)

- (4) @xxxxxxxx så hvilken international stilling må man ikke tage? EU-kommissær? (79 anslag)
- (5) @xxxxxxxxxxxxx @xxxxxxxxxxxxx der bor noget grimt i alle - det r bare sådan at luftning af netop denne hund er blevet gratis - børn m undre sig (140 anslag)
- (6) @xxxxxxxx Bare så ærgerligt at JBO får så megen opmærksomhed pga. fuldstændig tåbelige bmk. (93 anslag)

De fire grupper spænder over et kontinuum hvor man i det ene yderpunkt slet ikke forkorter, og i det andet måske har en særlig forkortelsesstil. På vejen mellem de to yderpunkter ser man forkortelser anvendt hvor det kan være nyttigt og nødvendigt at fatte sig i korthed. Der er altså en forholdsvis varieret adfærd hvad angår forkortelser.

Lidt overraskende er der væsentlig flere tweets helt uden forkortelser end der er tweets med forkortelser, jf. tabel 2:

	tweets i alt (jf. tabel 1)	tweets med forkortelser	tweets uden forkortelser
K1	4867	769 (15,8 %)	4098 (84,2 %)
K2	4537	627 (13,82 %)	3910 (86,18 %)
K1 + K2	9404	1396 (14,84 %)	8008 (85,16 %)

Tabel 2. Forholdet mellem tweets med og uden forkortelser.

Som det fremgår, er der langt flere tweets helt uden forkortelser, end der er tweets med forkortelser. Oven i købet indbefatter kategorien af tweets med forkortelser også den slags hvor forkortelsen er langt mere almindelig end de ord som forkortelsen kan opløses til, fx *USA*, *EU* (som i (4)), *tv*, *bh*, *pt*, *dna* og lignende; i det samlede korpus er der i alt 59 tweets (19 i K1, 40 i K2) hvor eneste forkortelse er en af de følgende: *adhd*, *bh*, *cc*, *co2*, *dna*, *DSB*, *dvd*, *EU*, *gif*, *gps*, *it*, *nb*, *pc*, *p-piller*, *ps*, *pt*, *sms*, *s-tog*, *t-shirt*, *tv*, *ug*, *USA*, *vhs*, *wc*.

Man kunne måske have forventet at der ville være flere forkortelser i K2 end i K1: Generelt er emnerne i K2 af mere personlig karakter end i K1, og man kunne derfor have forestillet sig at de appellerede til at det især var folk som kendte hinanden, der gav re-

spons; dette kunne fremme mere indforståede måder at skrive på og resultere i flere forkortelser end i K1. Men som tabel 2 viser, er det ikke tilfældet. Andelen af tweets med forkortelser er stort set ens i de to korpusser.

I det samlede korpus (K1+K2) er langt de fleste forkortelser standardforkortelser, kodificeret i opslagsværker eller på andre officielle lister, eller de er forholdsvis etableret⁷ uden dog direkte at være kommet med i opslagsværkerne (endnu): *dbh*, *pba*. ('de bedste hilsner', 'på baggrund af'). En vis mængde forkortelser er kendt fra tidlige chat- og sms-tider – det gælder dels ekspressive udtryk som fx *LOL*, *OMG* og *WTF* ('laughing out loud', 'oh my god', 'what the fuck'), dels forkortelser af meget hyppige ord som fx *r*, *d* og *ik* ('er', 'de'/'det'/'du', 'ikke'), se fx Hougaard, 2004b; Rotne, 2009; disse typer gøres til genstand for særlige optællinger fremlagt i tabellerne 3-5.

En bestemt andel af de anvendte forkortelser er stærkt kontekstfølsomme og kan ikke forstås udenfor den sammenhæng de indgår i. *MM* kan være *Morten Messerschmidt* eller nyhedsbrevet *Mandag Morgen* alt efter sammenhæng, og tilsvarende forstår man også kun om *øk.* betyder 'økonomi' eller 'økologi' når man har konteksten med. Enkelte er helt uforståelige uden kontekst (se også White 2014); det gælder for eksempel *k.hj*, som i den rette sammenhæng er fuldt forståelig, jf. (7):

(7) @xxxxxxxxx @xxxxxxxxxxxxxxxx @xxxxxxxxx Syge på kontanthjælp er formentlig i afklaringsforløb i kommunen - ingen skal være på k.hj hele livet. (140 anslag)

Det er dog karakteristisk at mange af de forkortelser der anvendes, og som ikke nødvendigvis kan slås op i standardværkerne, er umiddelbart forståelige også uden kontekst: *selvf.*, *xborg*, *int.*, *mnsk*, *spg.*, *ig.*, *ansv.* ('selvfølgelig', 'Christiansborg', 'international', 'menneske(r)', 'spørgsmål', 'igen', 'ansvar'/'ansvarlig').

Den særlige slags kortformer der dannes af bogstaver og tal, hvor tallet pga. lydlige egenskaber eller grafisk lighed med et bogstav bruges til at repræsentere en stavelse eller et bogstav, som fx *2tal* (hvor

tallet 2 udgør en rebuskomponent i adjektivet 'total') eller *HV4* (hvor tallet 4 bruges i pronomenet 'hvad' for bogstavet *A* pga. den grafiske lighed), forekommer slet ikke, hverken i K1 eller i K2. I den udstrækning tal bruges i tweetene, sker det udelukkende i udtryk hvor de faktisk gengiver talværdi: *10 dage, 200 flygtninge, 1st. pladsen, 2'er, 90'erne*.

Den tendens til meget stor indforståethed som kunne præge tidligere tiders digital diskurs, ser altså ud til at blive afløst af praksisser der trækker i retning af stadig større gennemskuethed og transparens.

I de følgende tabeller vises omfanget af nogle af de forkortelser der ofte er blevet associeret med digital diskurs (jf. fx Rathje & Ravnholt, 2002; Hougaard, 2004b; Rotne, 2009; Hougaard, 2014).

I tabel 3 vises korpussets samlede antal forekomster af engelsksprogede forkortelser som *LOL, OMG, WTF* og lignende:

	K1	K2	i alt
<i>BTW/Btw/btw</i> ('by the way')	2	3	5
<i>FTW</i> ('for the win'/'fuck the world')	3	1	4
<i>FUBAR</i> ('fucked up beyond all repair/recognition')	0	1	1
<i>IMHO</i> ('in my humble opinion')	1	0	1
<i>IMO/imo</i> ('in my opinion')	0	3	3
<i>LOL/Lol/lol</i> ('laughing out loud')	4	11	15
<i>NWO</i> ('no way out')	1	0	1
<i>OMG/omg</i> ('oh my god')	0	3	3
<i>WTF/wtf</i> ('what the fuck')	2	4	6
i alt	13	26	39

Tabel 3. Samlet antal engelsksprogede forkortelser i de to delkorporer.

I nogle af de lister man kan finde over 'internetslang', 'sms-forkortelser' og lignende, er der flere hundrede akronymer af de typer man ser i tabel 3. I nærværende undersøgelses korpus er der alt i alt kun dem der er skrevet ind i tabellen. Det er altså et forholdsvis fast sæt af akronymer der bruges, og at dømme ud fra tallene i tabel 3 bruges de ikke overvældende ofte⁸. Resultaterne af en spørgeskemaundersøgelse

foretaget af Hougaard, 2014, s. 57, tegner et lignende billede. Et flertal af respondenterne svarede at de aldrig brugte følgende akronymer: *WTF* (55 %), *LOL* (52 %), *OMG* (53 %).

I tabel 4 vises korpussets samlede antal forekomster af en anden type forkortelser der i hvert fald tidligere var meget yndet i chat og sms, nemlig *d* for 'det'/'de'/'du' og *r* for 'er' (se fx Hougaard, 2004b, s. 166-168):

	<i>d</i> ('det'/'de'/'du')	<i>r</i> ('er')	i alt
K1	15	17	32
K2	15	11	26
i alt	30	28	58

Tabel 4. Antal forekomster af d for 'det'/'de'/'du' og r for 'er' i de to delkorporer.

Den type forkortelse som er repræsenteret i tabel 4, er nok den der tydeligst påkalder sig opmærksomhed i forhold til andre former for skriftsprog. Til gengæld er brugen sparsom, som det fremgår af tabel 4. Oven i købet fordeler forekomsterne sig på forholdsvis få tweets. Et af de excerperede tweets tegner sig alene for 5 af forekomsterne med *d* og 3 af forekomsterne med *r*. Også denne type forkortelser spurgte Hougaard, 2014, s. 55, sine respondenter om. Her var resultatet at 80-91 % aldrig brugte disse former.

I tabel 5 vises korpussets samlede antal forekomster af de verbale kortformer som også findes udenfor digital diskurs:

	bli (‘blive’)	blir (‘bliver’)	ha (‘have’)	ka (‘kan’)	ku (‘kunne’)	ska (‘skal’)	sku (‘skulle’)	ta (‘tage’)	tar (‘tager’)	i alt
K1	0	5	8	9	12	6	3	0	1	44
K2	0	6	8	4	4	4	5	1	0	32
i alt	0	11	16	13	16	10	8	1	1	76

Tabel 5. Antal forekomster af verbale kortformer.

Verbale kortformer som *ha*, *ku* og *sku* ('have', 'kunne' og 'skulle') og andre som dem vist i tabel 5 har længe været observeret i dansk skriftsprog (jf. også Karker, 1976; Rathje, 2015). De indgår i en lang

tradition hvor man har prøvet at skrive mere i overensstemmelse med udtalen, og er altså ikke kun knyttet til digital diskurs. Som det fremgår af tabel 5, er der dog kun 76 forekomster af disse typer fordelt på 9404 tweets. Inspireret af Karker, 1976, har Rathje, 2015, for nylig undersøgt om brugen af disse typer er steget i løbet af de sidste årtier. Hun finder at det ikke er tilfældet, tværtimod er der en svag tilbagegang fra 1990 til 2014. I Hougaards spørgeskemaundersøgelse svarer cirka halvdelen at de aldrig bruger disse kortformer i sms (51 %) og på Facebook (53 %), og 74 % at de aldrig bruger dem i e-mail (Hougaard, 2014, s. 55). Man differentierer altså alt efter medium.

Langt de fleste forkortelser i korpusset er umiddelbart afkodelige, enten fordi de er så etablerede at de kan slås op, eller fordi de af andre grunde er forkortet på måder så de stadig er gennemskuelige. Dette hensyn til afkodelighed og gennemskuelighed står tilsyneladende over om der i forvejen er kodificerede forkortelser på markedet. Det gør således ikke noget om man forkorter på måder som ikke er kodificeret, bare resultatet er gennemskueligt. For eksempel er *maks.* den kodificerede måde at forkorte *maksimum/maksimalt* på. I korpusserne finder man derudover følgende skrivemåder: *max* og *max.* (altså *x* i stedet for *ks*; og dels med punktum, dels uden)⁹. Dog er der ikke særlig stor variation i alternative forkortelsesmåder. For mange af de kodificerede forkortelsers vedkommende er eneste alternativ at man også kan skrive en forkortelse uden punktum, således *alm./alm*, *osv./osv*, *pga./pga*, *tlf./tlf osv.*

For partibetegnelsernes vedkommende viser variationen sig som brug af listebogstav eller af andre etablerede forkortelser: Enhedslisten forkortes til *Enh*, *EL*, *Ø*; Socialdemokratiet forkortes til *A*, *S*, *S.* (en enkelt forkorter til *Soc.dem.*, og en enkelt sætter partibogstavet i parentes (*S*)); Venstre forkortes til *V*; Alternativet forkortes til *Alt*, *Alt.*, *Å*; Dansk Folkeparti forkortes til *DF*; og billedet er det samme for resten af partierne.

Man kan altså iagttage en vis ortografisk variation, men variationen holder sig indenfor et forholdsvis snævert antal varianter, og alle varianter er fuldt gennemskuelige.

Fra legesyg indforståethed til konventionalisering og transparens

Resultaterne fremlagt i forrige afsnit bør ses i lyset af de ændringer der er sket i udbredelsen af digital diskurs og i de teknologiske muligheder. I begyndelsen af artiklen blev det nævnt at man især havde peget på to motiverende faktorer bag de mange reduktioner tidlig digital diskurs var præget af. Den ene havde at gøre med mediet og det teknologiske, den anden med de mekanismer der er knyttet til gruppesprog.

Som sagt ansås den øvre grænse for hvor mange anslag man måtte taste, for en af de vigtige årsager til den sprudlende forkortelseskreativitet man kunne iagttage op gennem sen-90'erne og 00'erne i for eksempel sms og chat. Den øvre grænse er væk i sms, og hvad angår forkortelser i sms-beskeder, følger de i langt højere grad standardkonventionerne end de førhen gjorde¹⁰. Grunden til at netop Twitter blev udvalgt som undersøgelsesobjekt til brug for denne artikel, var at man her stadig har en fastsat øvre grænse for hvor mange anslag man kan få lov til at taste: Ville man kunne se den øvre grænse afspejlet i en videreførelse af forkortelseskreativiteten? Umiddelbart er svaret på dette spørgsmål: Nej, det kan man egentlig ikke.

Her bliver det relevant at inddrage den faktor der handler om gruppesprog. Et af de vigtige danske bidrag til udforskningen af digital diskurs bærer titlen ”Nærmest en leg”; det gav en beskrivelse af de særlige måder man skriftligt omgikkes hinanden på i et chatforum i begyndelsen af 00'erne (Hougaard, 2004b). Titlen er sigende fordi det netop i den periode af den digitale diskurs' levetid var karakteristisk at man kunne iagttage en legesyg adfærd. Man erstattede rask væk s med z, man eksperimenterede med brugen af store og små bogstaver, man brugte accenttegn og apostroffer i alle mulige sammenhænge, fed skrift og alternative stavemåder (se også Audon & Poulsen, 2001). De alternative stavemåder kunne sagtens være motiveret af reduktionsbehov, men det legesyge kunne også være en værdi i sig selv. Hvis man skrev *zarj* for refleksivet 'sig' (Hougaard, 2004a, s. 108), sparede man således ikke et eneste anslag, tværtimod. I stedet signalerede man at man var en del af et forum hvor legen og det eksperimente-

rende var en del af skriveadfærdsforventningerne. Androutsopoulos (2013, s. 236) skriver at “digital media evolved from socially exclusive to almost ubiquitous in the Western world”. Engang var det forbeholdt forholdsvis få personer at færdes på de digitale medier. Sådan er det ikke længere, og dermed er det heller ikke længere ”socially exclusive” at skrive sms’er, tweets, facebookopdateringer osv. I takt med dette ser det meget legesyge, eksperimenterende og indforståede som motivation bag skrivemåderne i digital diskurs ud til at vige pladsen til fordel for andre motiverende faktorer som transparens og noget mere ’socialt inkluderende’, se også Hougaard, 2014. Denne tendens så man allerede tegn på i slutningen af 00’erne, hvor for eksempel det danske chatforum *Arto* (henvendt til børn og unge) havde et eksplicit forbud mod at blande store og små bogstaver tilfældigt, at skrive tal i stedet for bogstaver, at skrive såkaldte sms-forkortelser, m.m. Forbuddet indledtes med ordene ”Man skriver normalt.” (Rotne, 2009, s. 6). De forkortelser man kan iagttage i denne undersøgelses korpus, er snarere orienteret mod en forventning om forståelighed og gennemskuelighed end mod en forventning om at pleje gruppetilhørsforhold. Man kan sagtens etablere lukkede rum, fx på Facebook, og her kan man pleje gruppeidentiteten ved blandt andet at dyrke indforstået kodesprog. Men mange af de nye digitale platforme er orienteret mod et langt større publikum end fx de gamle chatforummer var.

Det ser altså ud som om at de almindelige mekanismer man kender i forbindelse med konventioner og konventionalisering, er i fuld gang i digital diskurs, i hvert fald hvad angår forkortelser. Grundlæggende for brugen af sproglige tegn er at de er ubrugelige hvis de ikke vækker genklang hos dem man taler eller skriver til. Forholdet mellem udtryk og indhold er ganske vist arbitrært (Saussure, 1916), men for at kunne kommunikere med hinanden er man nødt til i tilstrækkelig grad at have en fælles forståelse af hvad de forskellige tegn betyder. Betydningen fastlægges ved konvention, det vil sige ved at man i fællesskab enten eksplicit eller implicit kommer til enighed om hvad tegnene betyder (jf. Duncker, 2011). Det er i princippet ligegyldigt om man kalder et velkendt firbenet kæledyr for *hund*, *chien* eller *dog* – bare man er enige om hvad det sproglige udtryk refererer til. Det er

også ligegyldigt om man forkorter 'på baggrund af' til *pba.* eller *pbga.* – bare man er enige om hvad der ligger bag forkortelserne. I små grupper kan man sagtens have forkortelser som er fastlagt indenfor gruppen, men ikke nødvendigvis forstås udenfor gruppen. For et ægtepar kan forkortelserne *lp*, *slg* og *tp* på en indkøbsliste snildt betyde 'leverpostej', 'slik' og 'toiletpapir', men det er ikke sikkert at en uindviet der blev sendt i byen med indkøbslisten, ville komme hjem med netop de tre varer. Twitter er en af de nye platforme hvor man skriver til mange snarere end til en lille, velafgrænset gruppe, og skønt man måske gerne fatter sig i korthed, er det ikke oplagt at man bliver alt for kreativ i sine forkortelser – de skal forholdsvis uproblematisk kunne afkodes af store grupper mennesker. Det er nok derfor de forkortelser man ser, i høj grad forvaltes efter principper som genkendelighed (kodificerede forkortelser og andre forholdsvis etablerede forkortelser) og gennemskuelig (ad hoc-forkortelserne der er gennemskelige i sammenhængen).

Perspektivering

Hvad angår forkortelsesadfærd, ser man altså at Twitter i høj grad følger standardkonventionerne, hvilket viser sig i en stor brug af kodificerede og andre etablerede forkortelser og i at ad hoc-forkortelser enten er umiddelbart gennemskelige (*selvf.* 'selvfølgelig', *spg.* 'spørgsmål') eller gennemskelige i sammenhængen (*k.hj* 'kontanthjælp'). I princippet behøver man ikke en særlig digital diskurs-jargon-uddannelse for at kunne læse tweetene.

Det vil dog være en tilsnigelse at anse tweetene for almindeligt konservativt skriftsprog. For eksempel er kravet om at et skriftligt produkt skal kunne stå alene og skal kunne forstås også udenfor den sammenhæng det indgår i, et krav man ofte møder i danskundervisningen og i uddannelsen af journalister og embedsfolk i den offentlige forvaltning, tilsyneladende mindre vigtigt i tweets. Dette ses for eksempel i (6) ovenfor. Det pågældende tweet indgår i en større sammenhæng og giver ikke meget mening udenfor denne. I stedet udgør det en komponent i en udveksling mellem flere deltagere og giver netop mening som sådan.

Der er også andre træk i tweetene som ikke nødvendigvis ligger indenfor rammerne af konservativt skriftsprog. I denne artikel er der fuldstændig blevet set bort fra andre af de karakteristika man har identificeret med digital diskurs, for eksempel ekspressive stavemåder (*LOOOL; viirkelig*), ekspressiv brug af tegnsætning (*!!!!; !?;* ...), kreative hashtags (*#fårjegnogensindeetjob*), brugen af links (til artikler, billeder på instagram, andre tweets). Der er også set bort fra kreative skrivemåder som ikke nødvendigvis kan føres tilbage til et reduktionsbehov, men som er anderledes motiveret: Når man skriver *ska', hva', ikk'*, sparer man ikke et eneste anslag; i stedet bruges de alternative skrivemåder til andre formål, fx som udtryk for jovialitet. En del af de forkortelser der indgår i korpusset i nærværende artikel, kan også sagtens være motiveret af sådanne behov snarere end af reduktionsbehov der skyldes tidspres eller mangel på anslag.

I denne artikel har opmærksomheden samlet sig om forkortelser, men der er altså stadig meget at gå videre med hvis man skal give et ordentligt indtryk af skriftsproget i Twitter.

Abstract

From the outset, digital discourse was associated with abbreviations and other kinds of reductions. In this paper, the patterns of abbreviations in a corpus of approximately 9500 Danish tweets are explored. The general conclusion is that the very creative and playful abbreviations of the 1990'es and the beginning of the millennium are no longer a strong feature. Instead, reductions such as abbreviations are done in manners favoring transparency and legibility. This ties in with digital media no longer being exclusively for the chosen few. As digital media becomes more and more accessible to all kinds of people, the mechanisms of conventionalization are observed to be at play.

FORFATTER

Eva Skafte Jensen
Dansk Sprognævn
esj@dsn.dk

NOTER

- 1 I Kulturministeriets rapport *Internetbrug og enheder 2015* (afsnit 4.2) kan man se at i de fem undersøgelsesår 2010-2014 har over 80 % af den danske befolkning i alderen 16-89 sms'et. Fordelt på alder er aktiviteten højest blandt 16-54-årige med godt over 80 %, men sms bruges også af ældre personer: 80 % i fraktilen 55-64 år, næsten 70 % i fraktilen 65-74 år, og cirka 35 % i fraktilen 75-89 år. Af rapporten fremgår det også at der ikke er nogen nævneværdige geografiske, uddannelsesmæssige eller kønsmæssige forskelle på brugen af mobiltelefon og sms. Jf. web1.
- 2 I skrivende stund har man dog annonceret at såkaldte brugernavne (se afsnittet om karaktersistika ved Twitter) i fremtiden ikke skal indgå i de 140 anslag (web3).
- 3 Rebuskrift kaldes en skrivestil hvor bogstaver og tal bruges til at repræsentere de lyde de udtales som, fx *b4* for 'before', hvor bogstavet *b* repræsenterer første stavelse 'be-' og tallet 4, som på engelsk udtales på samme måde som '-fore', repræsenterer resten af ordet.
- 4 LEET/1337 er betegnelsen for en bestemt måde at skrive på, hvor man blandt andet anvender tal i stedet for bogstaver, når disse grafisk ligner hinanden. I sig selv er LEET en kortform for 'elite' udtalt på engelsk. Betegnelsen blev oprindeligt brugt blandt og om hackere, men kunne siden også ses i større grupper (Blashki & Nichol, 2005).
- 5 Man kan vælge at have en mere eller mindre lukket profil hvor kun godkendte følgere kan se hvad man skriver; dette forekommer dog sjældent.
- 6 Af tekniske årsager har det ikke været muligt at foretage en mekanisk optælling af ord eller anslag i korpusset. En særlig tak skylder jeg Zeerak Mustafa Waseem og Philip Diderichsen, som har brugt meget tid og gjort mange forsøg på at hjælpe mig med dette, omend forgæves.
- 7 *Dbh* hører til i inventariet af afslutningshilsner, se fx web9. Forkortelsen *pba* i betydningen 'på baggrund af' forekommer med en vis regelmæssighed i de skrevne nyhedsmedier, jf. Infomedia.
- 8 I 2006 (s. 263, n. 6) rejste Crystal det spørgsmål om alle af de op til 250 akronymer man kunne finde på visse lister, ville overleve på længere sigt. Optællingerne i tabel 4 gælder den dansksproget kontekst, men det kunne være interessant at finde ud af om der også var et forholdsvis begrænset sæt af akronymer i faktisk brug i en engelsksproget kontekst.
- 9 Skriveformerne med *x* er ret udbredte, også udenfor digital diskurs, jf. Andersen, 2016.
- 10 Der findes mig bekendt ikke nogen undersøgelser der dokumenterer dette for dansk vedkommende, men i Torrado, 2014, sammenlignes to engelske sms-korpusser fra hhv. 2000 og 2010. Ikke alle kategorier kan overføres til danske forhold, fx er en yndet brugt kategori i engelsk såkaldt *g-clipping*, dvs. udeladelse af det finalt skrevne *g* i gerundiver, således *letting* for *letting*, *wishin* for *wishing* etc. Men i stort set alle sammenlignelige kategorier kan man se tilbagegang fra 2000 til 2010; det gælder fx afkortninger (*hav* for *have*), regulære forkortelser (*no* for *number*), brug af bogstaver og tal i 'rebuskrift' (*u* for *you*, *2* for *to*) og såkaldt non-conventional spelling (*luv* for *love*).

LITTERATUR

- Alsbaek, Helle (2005): Om indsamling og analyse af webchat. I: *NyS* 33, s. 74-98.
- Andersen, Margrethe Heidemann (2016). Om bogstavet *x*. I: *Nyt fra Sprognavnet* (3), s. 1-4.
- Androutsopoulos, Jannis (2000): Non-standard spellings in media texts: the case of German fanzines. I: *Journal of Sociolinguistics* 4(4), s. 514-533.
- Androutsopoulos, Jannis (2013): Online data collection. I: *Data Collection in Sociolinguistics*. Mallinson, Christine, Childs, Becky & van Herk, Gerard (red.). Routledge, s. 236-249.

- Audon, Lone & Poulsen, Ib (2001): Chat – at snakke på skrift. I: *CHAT – leg, identitet, socialitet og læring*. Sørensen, Birgitte Holm (red.). København: Gads Forlag, s. 63-79.
- Baron, Naomi (2003): Language of the Internet. I: *The Stanford Handbook for Language Engineers*. Farghali, Ali (red.). Stanford: CSLI Publications, s. 59-127.
- Bernicot, Josie, Volckaert-Legrier, Olga, Goumi, Antonine & Bert-Erboul, Alain (2014): SMS experience and textisms in young adolescents. Presentation of a longitudinally collected corpus. I: *SMS communication: a linguistic approach*. Cougnon, Louise-Amélie & Fairon, Cédric (red.). Amsterdam & Philadelphia: John Benjamins, s. 29-45.
- Bieswanger, Markus (2007): 2 abbrevi8 or not 2 abbrevi8: A contrastive analysis of different shortening strategies in English and German text messages. *Texas Linguistic Forum* 50.
- Blashki, Katherine & Nichol, Sophie (2005): Game Geek's Goss: Linguistic Creativity in Young Males within an Online University Forum. I: *Australian Journal of Emerging Technologies and Society* 3(2), s. 77-86.
- Crystal, David (2006): *Language and the internet, 2nd ed.* Cambridge: Cambridge University Press.
- Crystal, David (2008): *Txtng – the Gr8 Db8*. Oxford: Oxford University Press.
- Duncker, Dorte (2011): Norm, situering og sproglige kendsgerninger. I: *Danske talesprog* 11, 3-44.
- Farø, Ken (2012): Forkortelseskonservatisme. I: *Mål & Måle* (4), s. 25-31.
- Frehner, Carmen (2008): *Email – SMS – MMS. The linguistic creativity of asynchronous discourse in the new media age.* (=Linguistic Insights 58). Bern et al.: Peter Lang.
- Hagerman, Andreas (2003): *SMS – begrænsningens kreativitet. Kvalitativ undersøgelse af 302 SMS-beskeder*. BA-opgave. Københavns Universitet: Institut for Nordiske Sprog og Sprogvidenskab.
- Heegård, Jan & Mørch, Ida E. (2012): Led tid, 2 fri og fedtmulecrawl. I: *Mål & Måle* 35(2), s. 26-29.
- Hougaard, Tina Thode (2004a): Chat via internettet – interaktionelt og sprogligt belyst. I: *Studier i Nordisk 2002-2003. Selskab for Nordisk Filologi. Foredrag og årsberetning*. Duncker, Dorte (red.). København, s. 99-118.
- Hougaard, Tina Thode (2004b): *Nærmest en leg. En undersøgelse af sprog og interaktion i dansk webchat*. Ph.d.-afhandling. Aarhus: Århus Universitet.
- Hougaard, Tina Thode (2014): Sproglige forandringer i de nye medier – fra chatstil til hashtag-poesi. I: *NyS* 46, s. 39-66.
- Karker, Allan (1976): Blir det til noget? Om ortografiske kortformer af nogle verber i dansk. I: *Nordiska studier i filologi och lingvistik. Festskrift tillägnad Gösta Holm*. Svensson, Lars, Wieselgren, Anne Marie & Hansson, Åke (red.). Lund: Studentlitteratur, s. 239-249.
- Rasmussen, Ditte (2002): SMS - begrænsningens muligheder. I: *Mål & Måle* 25(1), s. 5-9.
- Rathje, Marianne (2015): Ska det vær nu? Verbale kortformer i regulerede og ikke-regulerede genrer. I: *Danske Studier* 2015, s. 34-55.
- Rathje, Marianne & Ravnholt, Ole (2002): R tjat å sms 1 trusl mod skriftsprågd. I: *Nyt fra Sprognævnet* (2), s. 1-8.
- Ravnholt, Ole (2009): Forkortelser og ideogrammer. I: *Nyt fra Sprognævnet* (4), s. 71-74.
- Rigtigt kort. Anbefalede forkortelser* (2003). Jensen, Jørgen Nørby & Rathje, Marianne (red.). Dansk Sprognævn & Gyldendal.
- Rotne, Lene (2009): LEET/1337, reverse eller popsprog? Om unges akrobatik på hjemmesiden Arto. I: *Nyt fra Sprognævnet* (2), s. 4-9.
- de Saussure, Ferdinand (1916): Lingvistikens objekt. I: *Strukturalisme, en antologi*. Madsen, Peter (red.). København: Rhodos, 1970, s. 21-49.
- Tagg, Caroline, Baron, Alistair & Rayson, Paul (2014): “i didn’t spel that wrong did i. Oops”. Analysis and normalisation of SMS spelling variation. I: *SMS communication: a linguistic approach*. Cougnon, Louise-Amélie & Fairon, Cédric (red.). Amsterdam & Philadelphia: John Benjamins, s. 217-237.

- Thurlow, Crispin (2003): Generation Txt? The sociolinguistics of young people's text-messaging. I: *Discourse Analysis Online*. <http://extra.shu.ac.uk/daol/articles/v1/n1/a3/thurlow2002003-t.html>
- Torrado, Úrsula Kirsten (2014): Development of SMS language from 2000 to 2010. A comparison of two corpora. I: *SMS communication: a linguistic approach*. Cougnon, Louise-Amélie & Fairon, Cédric (red.). Amsterdam & Philadelphia: John Benjamins, s. 67-85.
- White, Jonathan R. (2014): Standardisation of reduced forms in English in an academic community of practise. I: *Pragmatics and Society* 5(1), s. 105-127.
- White, Jonathan R. (2015): Processes and variations in language economisation. I: *Ampersand* 2, s. 72-82.
- Wohn, Yvette & Na, Eun-Kyung (2011): Tweeting about TV: Sharing television viewing experiences via social media message streams. *First Monday Journal*. Vol. 16, No. 3-7 March. <http://firstmonday.org/ojs/index.php/fm/article/view/3368/2779> (lokaliseret 14.11.2016)
- web1 <http://slks.dk/mediernes-udvikling-2015/internetbrug-og-enheder/> (lokaliseret 9.11.2016)
- web2: <http://www.twitterguide.dk/2012/09/de-140-tegn.html> (lokaliseret 28.09.2016)
- web3: <http://socialmediaweek.org/blog/2016/06/twitter-finally-putting-end-tweets-start/> (lokaliseret 28.09.2016)
- web4: <http://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=forkortelse&tab=for> (lokaliseret 28.09.2016)
- web5: <http://forkortelse.dk/> (lokaliseret 28.09.2016)
- web6: <http://ekstern.infonet.regionsyddanmark.dk/files/Formularer/Upload/2011/09/Forkortelser.PDF> (lokaliseret 28.09.2016)
- web7: <http://www.telemarkedet.dk/sms-ordbog-sms-sprogets-forkortelser> (lokaliseret 28.09.2016)
- web8: <http://www.attmail.dk/sms.html> (lokaliseret 30.09.2016)
- web9: <https://m.djoef.dk/blog/2012/05/hvad-ville-emma-gad-sige-om-emails.aspx> (lokaliseret 9.11.2016)

BIBLIOGRAFISKE OPLYSNINGER

Jensen, Eva Skafté (2017). Forkortelser og andre kortformer i Twitter. I: Margrethe Heidemann Andersen (red.), *Sprogbrug i de nye medier: 3. symposium om sprogbrug og interaktion i de nye medier, Frederiksborg 27. april 2016* (s. 45-67). (Sprognævnets konferenciserie; 5).

<https://dsn.dk/udgivelser/sproгнаevnets-konferenciserie>

© Forfatteren og Dansk Sprognævn